

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

จัดความจนลงทะเล

ก่อนจ้งหัน

มันเป็นยังไงมนุษย์เรานี้ละ โห้ย มองดูแล้วมันดูไม่ได้ นอกจากไม่พูดเฉย ๆ นี่เวลาจะพูดพูดให้ฟัง ฟังทุกคนนะ หรืออย่างนี้ว่าดูว่าดำเหรอ ชำระกองชี้ให้ยงว่าดูดำอยู่เหรอ ถ้าอย่างงั้นเอาพากันไปโดดลงถานให้หมดเมืองไทยเราย่าอยู่บนแผ่นดิน อันนั้นมันสะอาด ถ้าธรรมสกปรกแล้วเลิกทำ ให้พากันโดดลงมูตรลงคู หลุมมูตรหลุมคู ให้หมดมองไปไหนเห็นหน้าคนก็น้ำมูตรหน้าคู หน้าหมากก็น้ำมูตรหน้าคู สัตว์ทุกตัวอยู่ในเมืองไทยเรามีแต่มูตรแต่คูเต็มตัว ๆ เพราะมีแต่ความเลอะเทอะ ความสะอาดสะอาดไม่มีเลย กฎระเบียบไม่มีหาความสวยงามมาจากไหน หาความเจริญมาจากไหน

ท่านทั้งหลายเข้าใจว่าธรรมพระพุทธเจ้านี้เป็นข้าศึกอย่างนักหนาหรือ เป็นบุญเป็นคุณแต่หนอนในส้วมเหรอ กิเลสเหมือนหนอนในส้วมพากันจำเอานะ นี่ละพระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย ไม่ทราบว่าจะสอนใคร มองไปที่ไหนมีตั้งแต่มูตรแต่คู ดาธรรมจับปุ๊บนี้มันเห็นหมดว่าไง ยังมาหยิ่งอยู่เหรอ ตาบอด ๆ เหมือนตาเรานี้ ยังหยิ่งอยู่เหรอ ยิ่งกว่าธรรมพระพุทธเจ้าเหรอ โอ้ย พูดแล้วมันทุเรศนะนี่ละ ก็เราสอนโลก ทำเพื่อประโยชน์แก่โลก เราไม่ได้เอาอะไรขึ้นหนึ่ง สตางค์หนึ่งเราก็กไม่เอา บาทหนึ่งเราก็กไม่เอา อุตสาห์พยายามสงเคราะห์สงหา

นี่ก็บอกให้ตัดอะไรก้านกล้วย เราสั่งไอน์วลอย่ามาทำลายมันนะให้อยู่ตามต้นมัน นี่ใครมาถากถางเอาเสียจนแหลกหมด ตามไล่เบี่ยหาไปเจอเอาธรรมลีเป็นคนสั่ง ว่างั้น เอาใบกล้วยนี้มัดคอธรรมลีเดี๋ยวนี เราว่าอย่างงี้ละ สอน พูดแล้วขบขัน เหมือนจะกัตจะฉีก มันน่าโมโหจริง ๆ นี่ ไมโมโหมันก็น่าโมโห พูดอย่างงี้ให้ว่าไง มันเลอะเทอะขนาดนั้น ความห่างเหินจากอรรถจากธรรม แต่เข้ามาใกล้ชิดติดพันอยู่กับวัดกับวา มันยังไปฟาดต้นกล้วย หลวงตาบัวอีกนุ่นเห็นไหม มันขนาดนั้นนะกิเลส แล้วธรรมลีเสียด้วยนะเป็นตัวการ ไม่ใช่ใคร อะไรก็ไมรู้ เอาละพอ เป็นยก ๆ

หลังจ้งหัน

เมื่อวานได้ทองคำ ๒๙ บาท ๖๗ สตางค์ เมื่อวาน ส่วนดอลลาร์ได้ ๕,๐๓๕ ดอลลาร์ ดอลลาร์ที่เราจะมอบครั้งต่อไป อีกสักสองสามวันเราจะมอบ ดูเหมือนจะเป็นวันที่ ๑๐ ละมั่ง (วันที่ ๑๐ ครับ ติดต่อไปแล้วครับ แจ็งเรียบร้อยแล้วครับ) ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว ว่าวันที่ ๑๐ นะ (๑๑ โมงครับ) ที่ว่าเขาจะเอาวันที่ ๑๑ นั้นก็เป็นอันว่าชี้แจงเหตุผลให้เขาทราบแล้วนะ (เขาทราบแล้วครับ) เขาขัดข้องอะไร ก็เรื่องนี้มันมีลูกศิษย์เรามันไปเสนอกันเอง เราไม่ทราบ แต่เวลามาแสดงผลได้เสียมันมี เลยต้องเปลี่ยนจากนั้นมาสวนแสงธรรมเลย ใช้ไหมเรามอบสวนแสงธรรม

มอบที่นี่ไม่มีเสียง มอบที่นั่นมันมีอยู่ ขนทองจากนี้ขึ้น ขึ้นนั้น ขึ้นลิฟท์อะไรต่ออะไร ใครจะไปดูแลรักษาทั่วถึง ขนขึ้นขนลง ลงลิฟท์ลงอะไร ไม่แน่ใจ อยู่ที่ใส่งี้ก็เลย ออกขนขึ้นรถไปเลย ไม่มีอะไรที่จะให้เคลือบเคลงสงสัย ไม่มี เอาอันนี้ดีกว่า หาแทบลัมแทบตายของง่ายหรือทองคำ ทองคำไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย อานิสงส์ของถวายทองคำมากเช่นเดียวกับ การที่เสาะแสวงหา คุณค่าของทองคำขนาดไหน คุณค่าแห่งบุญแห่งกุศลต้องเหนือตลอด ๆ ที่นี้เวลาได้มาเป็นที่พอใจแล้วจึงไม่ไหวไหลแตกซิมไปไหนเลย ต้องเข้มงวดกวดขัน นี่ถึงได้เปลี่ยนโครงการที่เอาวันที่ ๑๑ ย้อนขึ้นมาเป็นวันที่ ๑๐ ซึ่งเป็นความแน่นอนปลอดภัยดี เอาตรงนี้แหละ

กะว่าทองคำคราวนี้จะให้ได้ ๕๕๐ กิโล ดอลลาร์จะให้ได้ ๔ แสน รวมแล้วเรียกว่า ดอลลาร์นั้นจะเป็นจำนวน ๘ ล้าน มอบคราวนี้แล้วนะ ส่วนทองคำจะได้สัก ๖,๐๐๐ เท่าไร ยังไม่แน่นัก มอบแล้วก็จะทราบเอง จวนจะมอบจะทราบแน่นอน มอบคราวหลังก็ขึ้นไปอีก อย่างน้อยเรียกว่าขาดไม่ได้เลยก็ ๕๐๐ กิโล ยิ่งวันที่ ๑๒ ด้วยแล้วกะว่าจะให้ได้มากกว่านั้น รวมกันเต็มเหนี่ยวเลยวันที่ ๑๒ เพื่อแบ่งเบาข้างหน้าซึ่งหนักอยู่มากนะข้างหน้า เราจึงต้องก้าวทางนี้ให้หนักมือเสียก่อนเพื่อแบ่งเบาข้างหน้า ถึงได้แรงตรงนี้ให้มาก พอวันที่ ๒ ก็เป็นกฐิน ใหญ่โตที่สุดก็คือกฐิน จะรู้กันก่อนข้างชัดเจนตรงนั้น ตรงกฐิน แต่ยังไงก็ตามเราจะต้องให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันเป็นอย่างน้อย ดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้านภายในปี ๒๕๔๖ นี้ ชิดเดือนธันวาคมไว้เลย ธันวาคมเป็นเดือนสุดท้ายที่จะตัดสินอันนี้ลง ยกชัยชนะขึ้น เหยียบย้ำความล่มจมของชาติไทยลงไปให้เหลือแต่ความสว่างขึ้นมาแทนที่ ระยะเวลาจึงหนักมากอยู่เรา

เอาให้หนักมือนะพี่น้องทั้งหลาย ชาติไทยเราคงสิ้นคงวาทนาแน่นอนมาตั้งแต่ปู่ย่าตายายของเราบรรพบุรุษจนกระทั่งบัดนี้ ไม่เคยได้ตำหนิติเตียนท่านว่าอ่อนแอต่อแพ้พาทชาติให้ล่มจมหรือเอนเอียงลงไปอย่างนี้ ยังไม่เคยมี เพราะฉะนั้นคราวนี้เมื่อมาเจอเอาตรงหน้า

เราดั่งที่เห็นกันนี้ เสร้าโคกหน้าแห่งไปทั่วประเทศไทยในระยะสามสี่ปีมานี้ ของเล่นเมื่อไร เราลืมเมื่อไร หลวงตานี้ไม่ค่อยลืมง่าย ๆ นะ ถ้าลงได้ปักใจลงไปแล้ว ด้วยเหตุผลลงแล้ว เป็นอันว่าถอนไม่ขึ้นเลย ตัวเองก็เหมือนกัน ตัวเองได้ตั้งหลักเหตุผลลงไปในจุดใดเป็นที่ แน่ใจแล้ว ก็กลงไปเท่านั้นพอ ถอนไม่ขึ้น มีแต่จะต้องปฏิบัติตามเหตุผลเท่านั้น นอกจาก เหตุผลเหนือกว่านั้นถึงจะมาถอนได้นะ ไม่อย่างนั้นถอนไม่ได้ นี่ละคือความจริง ให้ท่าน ทั้งหลายจำเอาไว้ จะเป็นสาระสำคัญ ๆ แน่นอนในตัวเอง ถ้าลงทำอะไรลงไปแล้ว แน่ ว่างั้น เลย

เพราะหลักใจเป็นสำคัญ สัจจะคือความจริงใจเป็นสำคัญ พอคิดอย่างนี้แล้วเราก็ทำ ให้ระลึกถึงตอนที่เราจะออกปฏิบัติ เพราะเราได้พูดไว้แล้ว ออกมาจากใจที่เด็ดขาด ไม่เป็น อื่นว้างั้นเถอะ พอเรียนจบประโยค ๓ นี้แล้วเราจะออกโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ว่างั้นเลย รอ แต่สอบประโยค ๓ จบ พอสอบได้เท่านั้น ทีนี้เหมือนกับว่าหินหักในการที่จะอยู่เป็นพระ ต่อไปธรรมดาเหมือนพระทั้งหลาย กับในการที่จะออกพัดกับกิเลสให้หลุดพ้นจากทุกข์ เพื่อครองธรรมอรหัตบุคคลขึ้นมาในหัวใจเรา สองอย่างนี้เรียกว่าขาดกันเลย พระธรรมดา ปฏิบัติธรรมดา กับพระปฏิบัติที่จะเอาให้หลุดพ้นนี้ เรียกว่าเป็นคนละฝั่ง ที่เอื้อมจับติด แล้วกับภาคปฏิบัติ พอจบประโยค ๓ นี้แล้วจะออกโดยถ่ายเดียวเท่านั้น อย่างอื่นไม่มี ว่างั้นเลย

ผู้ใหญ่ท่านจะให้เป็นผู้สอนอะไรนี้ไม่เอาเลย เป็นครูสอนนักธรรมก็ดี สอนบาลีก็ดี ตัดออกหมดเลย จะออกโดยถ่ายเดียว เพราะฉะนั้นจึงว่า รู้สึกจะมีวาสนาอยู่อันหนึ่งนะ พอจะออกเท่านั้นบันดลบันดาลให้อาจารย์ใหญ่ของเรา สมเด็จพระสังฆราช วัดพระศรีมหาธาตุ นี่เป็นอาจารย์ใหญ่ของเรา ทั้งสอนฝ่ายบาลี ธรรมบท ภูมิเปรียญ ท่านจะสอน สอนพิเศษนะ คือเวลาสอนในโรงเรียนก็มีครูประจำ ๆ ทีนี้เวลาท่านมาคัดเลือกพระจะเข้า สนาม ท่านเป็นผู้มาฝึกซ้อมเอง เรียกว่าเป็นครูของเรา พอดีท่านออกไปต่างจังหวัด เป็น จังหะพอดีเลย ถ้าท่านอยู่นั้นเรื่องออกนี้ยังงี้ก็ต้องออก แต่ต้องออกด้วยมารยาทเคารพ ไม่ให้เสียมารยาท

การที่รักษามารยาทกับผู้ใหญ่ขนาดนี้ ถ้าท่านยังไม่ให้ไปเมื่อไร มันก็ต้องได้ทำความ เคารพท่านด้วยการไม่ฝ่าฝืนอยู่นั้นแหละ พอดีท่านออกไปต่างจังหวัด เข้าลาสมเด็จพระสังฆราช วัดบรมนิวาส (ติสฺโส อ้วน) ท่านอนุญาตละซิ ก็ท่านไม่รู้เรื่องของเราภายใน เราจะทำ ยังไงท่านไม่รู้ มีแต่ เอ้อ ไม่ว่าแหละ ท่านถามว่าจะไปทางไหน จะไปทางโคราชนั้นแหละ เออ ไปนี้ไปช่วย ธรรมฐิติญาณ ด้วยนะ เป็นครูสอนช่วย ธรรมฐิติญาณ ด้วยนะ ทางนี้ก็

ตอบว่า เกล้ากระผมก็จะไปทางโน้นแหละ แก้วว่าจะไปทางโน้นแหละ คือไปทางนั้นจริงแต่ มันมีหลบ พอมานั้นก็เปิดเลย

โถ ท่านติดตามจริงๆ พอมาแล้วทราบที่เราไม่อยู่นี้จดหมายตามมาเลย เอาผ้าห่ม ผืนใหญ่ให้คนไปส่งให้เราถึงที่ จักราช เราไปพักอยู่ จักราช แล้วมีจดหมายตามมาด้วย วันนั้นๆ เราจะไปบอล ขบวนรถไฟตอนเช้า ให้ไปรอเราที่สถานี อู๊ย เราก็อึดอัดเหลือเกิน ท่านมาก็เอาอีกแหละ เพราะรถจอดสถานี ก็สถานีธรรมดา สถานีอำเภอจักราช มันจอดเพียง นาทีเดียว นี่ละเทวดาช่วยด้วยนะทุกครั้ง ที่ว่าเราจะไปนี่เผอิญให้ท่านไม่อยู่เสีย ถ้าท่านอยู่นั้นเราจะไปไม่ได้ง่าย ๆ นะ ต้องรักษามารยาทความเคารพท่าน ทีนี้พอได้โอกาสก็เปิด

ไปนั้นท่านยังดักอีก สั่งให้ไปรอที่สถานี ท่านจะไปวันนั้นๆ คือรถไฟภาคเข้านี้แหละ พอไปถึงปั๊บบเรกก็ขึ้นปั๊บบเลย ท่านโผล่ออกมาหน้าต่างแล้ว ดูเรานั้นแหละ พอรถจอดปั๊บบเรกก็ขึ้นปั๊บบ ไม่ได้เรื่องอะไรนะ มหาบัวต้องกลับกรุงเทพฯๆ ขึ้นนี้มีแต่ มหาบัวต้องกลับกรุงเทพฯๆ ไม่ได้เรื่องอะไร สักเดียวรถไฟก็เคลื่อนที่ เราก็โดดลง รอดตัวไป เราไม่ได้ตอบนี้ว่าเราจะกลับหรือไม่กลับ มีแต่ท่านชี้ มหาบัวต้องกลับกรุงเทพฯๆ พอตีรถไฟช่วย ลงได้ นั้นเป็นอย่างนั้นนะ

นี่ละถ้าได้ตัดสินใจแล้วไม่มีเปลี่ยน อันนี้ก็เหมือนกันที่จะออกปฏิบัตินี้ เป็นแต่เพียงว่าซ้ากับเร็วตามเหตุผล ถ้าท่านยังไม่อนุญาตเมื่อไรก็ต้องอยู่ ได้รอจ้งหะอยู่อย่างนั้นแหละ พอได้จ้งหะก็แบบนี้ พอท่านออกปั๊บบทางนี้เลยออก ที่จะให้ออกต่อหน้าที่ท่านไม่อนุญาต โอ้อ ออกไม่ได้นะ นี่ละเรื่องราว ตัดสินใจอะไรแล้วเป็นอย่างนั้น พอตัดสินใจออกก็ออกได้ สมใจ จากนั้นพึดกันกับเรื่องกิเลสอีก ตัดสินใจแบบเดียวกันอีก เอา คอขาด กิเลสไม่ขาด เราขาด เพราะฉะนั้นมันถึงเด็ดตลอดเลย เราถึงได้เห็นคุณค่าแห่งความจริงจ้ง อบอุ่นภายในใจ ไม่มีทางตำหนิตัวเองนะ เพราะเราปฏิบัติตามความสัตย์ความจริง ซึ่งเป็นทางแห่งความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนามันคง เราเดินตามนั้นก็ได้ตามนั้นๆ นี่เป็นเรื่องของเรา โดยเฉพาะ คือเด็ดเฉพาะเรา เป็นตายอยู่กับเรา ป่าช้าอยู่กับเราคนเดียว

ทีนี้มันเกี่ยวกับส่วนรวม เช่นเราช่วยชาติบ้านเมือง จริตนิสัยที่เคยเป็นมามันก็แสดงอยู่นั้นแหละ แต่มันยกแกงหม้อใหญ่ ถึงจะคึกคักก็คึกคักซิ มันหนักแกงหม้อใหญ่ ท่านทั้งหลายให้เห็นใจนะ หลวงตาได้พยายามเต็มที่กับพี่น้องชาวไทย ไม่หวังอะไรเป็นเครื่องตอบแทนเลย ขอให้ชาติไทยเราขึ้นพ้นจากความลุ่มจมนี่เราเป็นที่พอใจ แล้วยังประดับด้วยความสง่างามที่เมืองไทยเราฟื้นตัวได้ เอาทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันกับดอลลาร์ ๑๐ ล้านนี่เป็นเครื่องประดับชาติไทยของเรา จะสง่างามครอบเมืองไทย นอกจากนั้นเมืองนอกเมือง

นาเขาอยู่ที่ไหนมองมาหาเมืองไทย ก็ยังลงไปถึงเมืองไทยรักชาติ เมืองไทยเป็นนักเสียสละเพื่อชาติของตน เมืองไทยมีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ผลที่ได้มาจึงสง่างามอย่างนี้ นี่ละมีแต่ผลดี ๆ ที่แสดงออกจากความเอาจริงเอาจังของชาติไทยเรา

เวลาอยู่ธรรมดาก็ไม่มีใครตำหนิใครแหละ แต่เวลาเข้าสงครามต้องเอาให้เต็มเหนี่ยว เหมือนอย่างนักมวยเขาอยู่ธรรมดา นักมวยกับคนธรรมดาไม่ออก เพราะนักมวยกับคนธรรมดาก็ไม่มีอะไรต่างกันใช้ไหม นุ่นตลอดขึ้นเวที เวลาเขาพัดกันอยู่บนเวทีเป็นยังงัยนักมวย คน ๆ นี้แหละพอก้าวขึ้นเวทีแล้วเป็นยังงัย ครั้นลงมาแล้วก็เป็นคนธรรมดา มีหน้าช้าเวลาเขาต่อยกัน เขาต่อยเอาจริงเอาจัง ใครตายก็ตาย ไม่มีกฎหมายข้อใดปรับโทษปรับกรรมแหละ ครั้นเวลาหมดฉากต่อยกันแล้ว กอดกันเป็นมิตรเป็นสหายไม่ก่อกรรมก่อเวรต่อกัน นี่เป็นจริงเป็นจังทุกอย่าง เข้าใจไหม

ที่นี้เมืองไทยเราเวลาธรรมดาก็เป็นธรรมดา ถ้าเวลาที่จะเข้มแข็งเพื่อรักษาชาติของตน เราเป็นเจ้าของของชาติ สมบัติของชาติไทยทั้งชาตินี้เราเป็นเจ้าของด้วยกันทุกคน จึงมีสิทธิมีอำนาจที่จะรักษาสมบัติของตน ใครจะมาข่มเหงหรือจะมาเหยียบย่ำทำลายเราไม่ได้ เรามีจำนวนมากน้อยเราเป็นเจ้าของสมบัติ ต้องพัดกันอย่างเต็มเหนี่ยว คอขาดขาดเลยถึงจะยอมให้สมบัติหลุดมือไป เป็นของโจรของมารไป ถ้าเจ้าของยังไม่ตายต้องเอาให้เต็มเหนี่ยว นี่ก็เหมือนกัน ความจนที่จะพาให้จมอยู่เร็ว ๆ นี้ เท่ากับมหาโจรที่จะปล้นบ้านเมืองของเราให้ล่มจมลงทะเลหลวง ที่นี้เราต่างคนต่างรักชาติ ต่างคนต่างเสียสละ ช่วยกันประคองขึ้นมา ด้วยความเอาจริงเอาจัง มีหัวหน้าที่ฝ่ายทางโลก ทั้งฝ่ายทางศาสนา อุ่มชูกันขึ้นไปก็ได้ฟื้นตัวขึ้นมา เพราะความจริงจังของพี่น้องชาวไทยเรา

เวลาจริงให้จริงอย่างนี้ อย่าอ่อนแอ มีเท่าไรเราก็ทุ่มตั้งที่เราเห็นนี้แหละ เวลาบ้านเมืองเป็นไปด้วยความผาสุกร่มเย็นก็ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างทำมาหาเลี้ยงชีพธรรมดา ๆ ไป ให้พากันเข้าใจนะ เวลานี้อยู่ในขั้นที่กำลังพัดกำลังต่อยกันกับความจน ความจนมันจะเหยียบเราอยู่แล้ว เวลานี้เราได้ผลขึ้นมาเป็นที่พอใจทุกยกทีเดียว ขึ้นยกหนึ่งก็ได้หนึ่งตัน ขึ้นยกสองสองตัน นี่ขึ้นหกยกแล้วได้ ๖ ตันแล้วนะ นี่กำลังจะพาดเจ็ดยก พอขึ้นสิบยกแล้ววัดความจนลงทะเลตูมเลย เข้าใจไหม เราเอาอยู่สิบยกนี้แหละ ให้ความจนลงทะเลตูม มีหน้าช้าดอลลาร์ ๑๐ ล้านพาดความจนให้มันจมลงไปหมดทั้งโคตรทั้งแซ่ของมัน เพราะโคตรแซ่แห่งความจนนี้มันเป็นภัยต่อชาติทุกชาตินั้นแหละ ชาติไทยของเราอย่าให้มันเข้ามาแตะได้นะ พาดมันหายไปเลย อย่าให้มันหายธรรมดา มันยังมีท่าต่อสู้ ต้องให้มันหายหมาเลย เข้าใจไหม เอาละวันนี้พูดเท่านั้นพอ

เมื่อวานนี้แจกข้าวไป ๑,๙๓๐ ถุง เหลือไว้บ้างก็เพื่อแจกรอบๆ นี้ และพวกมาชน
ขยะ อันนี้ตายตัวเลย

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th